

POWIERZAĆ (6) *vb impf*

o oraz a jasne, e pochylone.

inf powierzać (1). ◇ *praes 3 sg* powierzą (1). ◇ *2 pl* powierzacie (1). ◇ *3 pl* powierzają (2). ◇ *con praet 3 sg m* by był powierzał (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Oddawać, przekazywać z zaufaniem, polecać opiece; deponere, commendare, committere, concredere Cn [w tym: komu, czemu (4)] (5) :*

powierzać czego (1): Który *dominatus* nic nie ieft rozny od Tyrańtwa/ ábowiem ktho ná bogáctwá ieft chciwy/ pólpólitwu ieft nienawifny/ y záthym obcemu ráczey niż íwemu zdrowia íwego powierza *Phil R.*

powierzać czego (po przeczeniu) (1): Poruczył mi corkę íwá y wízyftkę máiętnóść, [...] tákich rzeczy, gdyby przyiacielem Niebył mi, pewnie żeby mi był niepowierzał. *CiekPotr 8.*

Zwrot: »[co] do wierności powierzać« (1): Té wízyftki rzeczy [*żupy, cla, archiwum itd.*] do wierności Królow íwych Polacy [...] zlécáią, powierzáią *SarnStat 106.*

Szereg: »zlecać, powierzać« (1): SarnStat 106 cf Zwrot.

Przen (2) :

powierzać czego (1): Na co Sośniey Szkutnicy morzu powierzacie Ktorą w górach wywrocił frogi wiátr? *KlonFlis B2.*

Zwrot: »listowi powierzać« (1): I miał bych niemało otym pisac, ale listowi powierzac niechę, pisałem po X. Brzeznickiego abydo mnie przyiachał, przez ktorego oznaimię wm confidenter co wiem. *ActReg 115.*

2. *Ufać, nabierać zaufania (1) :* [Kiedy już [*kupiec*] obaczył, ktom jest, że też słychał o moim nazwisku, począł trochę powierzać. *RadzPodróż 244.*]

powierzać czemu (1): vfam bácznym w rzeczach publicznych y prywatnych rozłádkom [*Waszych Miłości*]/ którym wízyfcy wiele powierzáią. *JanNKar B2.*

Synonimy: 1. dawać, oddawać, polecać, poruczać, spuszczać, zalecać; 2. ufać.

Formacje współrdzenne cf WIERZYĆ.

Cf [POWIERZAN]